

Друже мій, курличуть журавлі,
Вогнище на кручі догоряє.
Картоплини, спечені в золі,
Батько твій для внука вибирає.

Батько сивий, а дитя мале,
Ми з тобою молоді та дужі.
Нам по тридцять. Рано ще? Але
Ми за них уже в одвіті, друже.

Ми в одвіті за своїх синів,
За батьків і їхню тиху старість,
За роздолля луків і ланів —
За усе, що в спадок нам дісталось.

Поклянімось, недругам на зло,
Над рікою, що пливе у вічність,
Жити так, щоб сором не було
Нашим дітям глянути у вічі.

От і все. Курличуть журавлі,
Вогнище на кручі догоряє.
Теплий вітер отчої землі
І п'янить, і думи навіває.
